

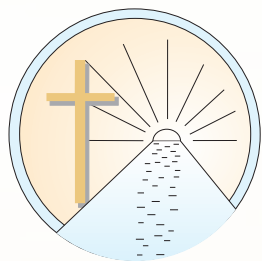
Sions Missionstidning

*Och jag såg, och jag hörde
rösten av många änglar
runt tronen och varel-
serna och de äldste.*

*Deras antal var tiotusen
gångar tiotusen och tusen
gångar tusen och de sade
med stark röst: "Lammet
som blev slaktat är
värdigt att ta emot
makten, rikedomen,
visheten, kraften,
äran, härligheten och
lovsången!"*

(Upp. 5:11-12)

BIBELORDET

*Herren har grundat sin tron
i himlen, hans rike råder över allt.
Lova Herren, ni hans änglar,
ni starka hjältar som utför hans
befallning så snart ni hör ljudet av den.
Lova Herren, alla hans härar,
ni hans tjänare som gör hans vilja.
Lova Herren, alla hans verk,
överallt i hans välde.
Lova Herren, min själ!
Ps. 103:19 – 22*

HELGDAGAR

14. Söndag efter pingsten,
Matt. 5:43-48, *Vår nästa*
15. Söndag efter pingsten,
Joh. 5:1-15, *Tacksamhet*
16. Söndag efter pingsten,
Luk. 10:38-42, *Guds omsorg*
17. Söndagen efter pingsten,
Joh. 11:21-29 (30-31) 32-45,
Jesus ger liv
Mikaelidagen,
Matt 18:1-6 (7-9) 10,
Änglarnas dag

De lutherska furstarna och teologerna blev kallade av kejsaren till riksdagen i Augsburg år 1530. Kejsares plan var att sammanfoga -inför hotet som turkar orsakade för ett kristet Europa-kristna furstar och konungar under en gemensam kristen tro under påven för att forma en enad front mot turkar. På grund av att de evangeliska furstarna enades för att kräva rätten att presentera den allmänna kristna tron som följdes i församlingarna i deras riken, lästes den augsburgska bekännelsen inför kejsaren och riksdagen.

Vi bjuder nu Sions Missionstidnings läsare möjlighet att under hösten läsa det som våra fäder har bekänt inför Gud och kejsaren. Den augsburgska bekännelsen (1530))

Sions Missionstidning

Nr 9 2020

Människan och hennes sexualitet	4	Fadern	17
Den goda delen	6	Radio LFF	18
Rösten som ropar i öknen	8	Stödgrupp	19
Barnsida: Herren bevarar dig	10	Oscar Nordlings dröm	20
Ungdomssida: Gud och rättvisa	12	Annonser, Radio LFF, prenumerationer.....	22
Risöhall bönehus	14		

Företal till Kejsar Karl den femte

Stormäktige, segerrike kejsare, allernådigste herre! Eders kejsarliga Majestät har utlyst en riksdag i Augsburg för överläggningar om hjälp mot turkarna, sedan gammalt de grymma arvfjenderna till den kristna religionen och allt, vad kristen heter, och om åstadkommande av varaktiga försvarsåtgärder till skydd mot deras hätska angrepp och slutligen om meningsskiljaktigheterna beträffande vår heliga religion och vår kristna tro, i syfte att de olika parternas åsikter och satser skulle i kärlek, saktmod och hovsamhet framläggas till ömsesidig upplysning och prövning, för att på båda sidorna de ting, som ur Skriften framställts på olika sätt, skulle rättas och för att i dessa avseenden en återgång skulle ske till den enda enhetliga sanningen och den kristliga endräkten skulle återställas, så att framdeles en och samma uppriktiga och sanna religion måtte vara och bestå ibland oss, så att liksom vi äro och kämpa under en enda Kristus, vi också måtte kunna leva i en kristen kyrka, i endräkt och frid. . .

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Människan och hennes sexualitet

”... till man och kvinna skapade han dem.” (1 Mos. 1:27)

Idagens skola, i samhället och även i vissa kyrkor diskuteras det mycket om människans kön och sexualitet. Utgående från kristen synpunkt har detta varit oroväckande och många i den yngre generationen kan vara förvirrade om hur kristna och Bibeln egentligen lär om sexualitet.

Utvecklingen under min livstid

Som en liten pojke fick jag lära mig av mina föräldrar att det i världen finns pojkar och flickor som blir män och kvinnor. I grundskolan på sjuttioalet stärktes denna uppfattning genom undervisning och allt det som hade med flickor och pojkar att göra i skolan. Vi var anorlunda men kunde leka och spela tillsammans, det var både spännande och roligt, och ibland kunde man känna en härlig känsla i magens botten när man kom nära det andra könet.

I högstadiet och i gymnasiet på åttiotalet var samhällets människobild grundad på biologi. Det var biologi som avgjorde ens kön – och det var bra så. Under biologitimmarna undervisades det om vilken betydelse för ens kön det faktum har att det finns två könskromosomer, dvs. x och y. Hade du kromosomen y var du en pojke och hade du kromosomen x var du en flicka.

På skiftet av åttio- och nittiotalet studerade jag teologi i Helsingfors. Universitet i Helsingfors var på den tiden, och är även ännu, ett centrum i vårt land för liberala idéer och tankegångar.

Det som undervisades om sexualitet var även då grundat på människans biologiska ramar. I den tidens samhälleliga diskussioner om kön och sexualitet hade kromosomerna x och y mycket att säga. När homosexualitet kommer på tapeten i samhälleliga diskussioner nonchalerades ändå inte människans könsidentitets biologiska grund.

Till stöd för homosexuella känslor söktes en biologisk grund utifrån genetiken. Det som var klart för alla under den tiden bekräftar även en forskningsgrupps undersökning under de senaste åren. En genetisk grund för homosexuell läggning kunde inte hittas (Science 8/2019).

Detta, att man inte kunde hitta en genetisk grund för sexuell lust för samma kön, gjorde att de som förespråkar samkönade relationer började definiera hela sexualiteten på ett annat sätt. Sexualiteten togs bort från dess biologiska grund och den nya grunden söktes inom psykologin, dvs. i människans känslor och identitet. En psykologiserad sexualitet passade bra med samhällets nuvarande postmoderna ideologi.

Enligt postmodernismen konstruerar varje människa sig själv i sitt sinne, ingen annan än människan själv har rätt att definiera vad hon är. Om en man upplever sig vara en kvinna, då är han det. Upplevelsen avgör. Även i olika formulär har det kommit möjligheten att kryssa för ”annat” om en

person inte vill definiera sig efter sitt biologiska kön. Med samma ideologiska bakgrund har personliga pronomen ”hen” införts i svenska språket.

Den sorgligaste utvecklingen har ändå varit den som har skett inom Finlands evangelisk-lutherska kyrka i frågan om kyrklig vigning för par av samma kön. Fastän det ännu inom evl-kyrkan definieras som en ”lära” att äktenskapet är för de motsatta könen, har inte Bibelns undervisning om människan blivit klart godkänt efter år 2011. Idag har vi den situationen att höstens biskopsmöte inte gemensamt kunde godkänna att äktenskapet tillhör endast en man och en kvinna. Det vill säga, en del av biskoparna har personligen definierat åt sig en ny lära. Kyrkomötet har inte mera möjlighet, i praktiken, att återvända till den bibliska synen om människans sexualitet. Även en kompromisslösning skulle betyda att en ny lära om människan definieras.

Inte för att döma, utan för att stöda

En kristen bör i alla fall ha en stor medkänslighet när man talar om dessa ämnen. Vi är alla endast syndare. Samtidigt som vi säger nej till alla ideologier som försöker avvisa Bibelns människosyn förhåller vi oss med stor förståelse och empati till människor som har haft eller har oklara sexuella känslor och osäkra känslor kring sin sexualitet över huvud taget. Kristi nåd gäller oss alla, oberoende av vilken svaghet syndafallet har förorsakat människan.

Bibelns lära om människan

I Bibeln har det skrivits mycket klart om människan och hennes kön och sexualitet. Därför har inte Kristi bekännande kyrka ändrat sin syn på 2000 år. Bibelns syn om människans kön lades fram i skapelseberättelsen. Gud skapade båda, en man och en kvinna. Människans skapelse var mycket jordisk och materiell, människan skapades av lera. Detta innebär att en människa är en biologisk varelse, vars egenskaper är ingraverade i hennes skapade kött och blod. Biologin har

därför i Bibeln mycket att säga om definieringen av vad en människa och hennes egenskaper är. Även sexuell lust har sin grund i det att människan är skapad av jorden. Dess mål är för det första att fylla jorden med människor och för det andra att vara en viktig faktor i det att föräldrarna hålls ihop och fortsätter sitt liv som äkta par som tar hand om de barn som de blir välsignade med. Utlevd homosexualitet förnekas i Bibeln (Rom. 1) såsom också sex utanför äktenskapet.

Sexualitet är i Bibelns världsbild både positivt och en glädje för människor, vilket till exempel kärlekspoesin i Höga Visan vittnar om. Samtidigt begränsar Bibeln också sexualitet ur annan synvinkel. Man inte är fri att göra efter sitt begär, vilket Mose lag, profeter och Nya testamentet vittnar om.

Sedan kan den sexuella lusten försvagas och även slockna på grund av sjukdom eller när man blir äldre. Sexuell lust råder i människans liv bara en period och behandlas inte i Bibeln som en del av människans identitet. Människan är mer, mycket mer, än den lust hon känner emellanåt.

Sexualitet är också någonting som har att göra enbart med människans livstid här på jorden. Den finns inte mera i det efterjordiska livet i Guds himmel. Kristi svar, till fariséers fråga om en hustru som hade haft sju män, var att i himlen är människan inte mera sexuellt orienterad utan hon är ”som änglarna i himlen”, alltså inte som äkta makar (Matt. 22:30).

Vi bekänner oss med den världsvida Kristi kyrka

Som Bibeltrogna kristna vill vi inte gå emot vad Gud har sagt i Bibeln och vad hans 2000 år gamla kyrka har bekänt. Vi vill inte ändra vår syn. Vi uppmanar, med Kristi världsvida kyrka, hela världen att återvända till det budskap som vår Skapare har lärt oss.

Gud välsigne er!
Vesa Pöyhtäri

Den goda delen

Luk. 10:38-42

I dagens evangelietext är Jesus på vandring med sina lärjungar och kommer in i en by, som vi utgående från andra sammanhang vet att hette Betania. Där i byn bjöd Marta hem Jesus till sig. Jesu besök i detta hem blev senare vanligt, eftersom vi i andra bibeltexter får läsa om hans många besök i Martas, Marias och Lasarus hem.

Hur är det med oss på vår tid, får Jesus rum i våra hem? Har vi rum för hemandakter, har bön någon roll i våra hem, har vi Guds ord i bruk och talar vi med varandra om evighetsärenden? Marta får vara som ett exempel till oss nutidens kristna, att vi skulle ge rum åt Herren Jesus i våra hem. Marta höll det viktigt att Jesus kom till deras hem.

Det finns ett gott vittnesbörd om Martas tro på ett annat ställe i Bibeln. När Lasarus dog och syskonen hade kallat efter Jesus, kommer vi ihåg Martas samtal med Jesus på vägen. Jesus sade till Marta: *”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, skall leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.”* Då frågade Jesus: *”Tror du detta?”* Marta svarade: *”Ja, Herre, jag tror att du är Messias,*

Guds Son, han som skulle komma till världen.” (Joh.11: 25-26... 27) Martas tro fick henne att tjäna Jesus med de gåvor, som Gud hade gett henne. Vi får ta lärdom av Martas tjänstvillighet, och gästvänlighet, samt be att dessa trons frukter också skulle få synas i våra liv.

I vår text möter vi också en annan person, som hette Maria. Maria satte sig vid Jesu fötter och lyssnade till hans ord. Maria får också vara ett exempel för oss den här tidens kristna, att vi skulle göra på samma sätt som Maria och lyssna till Jesu undervisning. Vi har blivit givna Guds ord och det undervisas rikligt i vår tid. Det är livsviktigt att få undervisning, att lyssna samt rannsaka Guds ord alltid när vi har möjlighet till det. Paulus påminner oss i Romarbrevet: *”alltså kommer tron av predikan men predikan i kraft av Kristi ord”* (Rom. 10:17). I finsk översättning sägs det så tydligt att tron kommer av lyssnande. Därför är det så oerhört viktigt att sätta sig inför Guds ord. I Hebreerbrevet läser vi: *”utan tro är det omöjligt att behaga Gud”* (Hebr. 11:6).

Nu beflitade sig Marta i allt det praktiska och hade säkert mycket att göra. Kanske det också fanns andra gäster än Jesus, trots att texten

”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, skall leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.”

inte berättar om det. Marta hade en begäran till Jesus att han skulle säga till Maria att hon skulle hjälpa till. Jesus förbjuder inte Marta att tjäna i det praktiska, men han varnar för att bekymra och oroa sig. Martas tjänst i det praktiska var säkert gott och nödvändigt. Guds ord lär oss att använda de gåvor som han har gett oss. Vi vet alla hur viktigt det är i församlinglivet att de praktiska sakerna tas väl hand om. Till exempel har skötseln av tekniken gjort Guds ord hörande möjligt, fastän sammankomster har varit begränsade under den senaste tiden. Och under normala tider har ordnandet av matservicen gjort det möjligt för människor från vida områden att samlas till våra stormöten.

Jesus undervisar oss här om att ingenting skulle få bli så viktigt så att det skiljer oss från Guds ord och tar bort vår uppmärksamhet från Jesu undervisning. Synden skiljer oss från Gud. Det finns också goda och behövliga saker som kan ta vår tid på så sätt att Gud och Jesus lämnar på andra plats. Ibland kan det vara arbete och ibland kan våra intressen få så stor del i våra liv att vi fjärmars från de viktigaste sakerna. Jag kom att tänka på när Paulus berättade åt atenarna om den enda

levande Guden, i vilken vi lever, rör oss och är till. När vi lever, rör oss och är till i honom, då är Gud verkligen nära och en central del i våra liv. Genom denna text vill Jesus tilltala oss så milt, men på samma gång påminna oss om det viktigaste: *”Du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, men bara ett är nödvändigt.”*

Jesus tar Maria som exempel. Maria har valt den goda delen och den skall inte tas ifrån henne. När Jesus vandrade här predikade han: *”tiden är fullbordad och Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium”* (Mark. 1:15) Den goda delen bjuds ännu ut åt alla som lyssnar till Jesu tal. Han verkar fortfarande genom sitt ord och sin Ande. Jesus har själv tillrett den goda delen genom att uppfylla allt inför Gud och bli det fullkomliga offret för alla syndare. Ännu idag får en ångrande liksom sätta sig vid Jesu fötter och tro att alla synder är förlättna i Jesu namn och blod. Vi får greppa tag i Guds ords löfte så att den goda delen inte skall tas ifrån oss.

Esa Rahja

*”Ni skall veta att ingen otuktig eller oren eller girig
..... skall ärva Kristi och Guds rike.”*

Rösten som ropar i öknen

*”Jag är rösten som ropar i öknen”
(Joh. 1:23).*

Johannes Döparen var en väckelseprediant som talade rakt på sak till människorna på sin tid. Som en röst som ropar, rörde han vägen för Frälsaren Jesus. Även i vår tid skulle det behövas lika dristiga ropare vilka klart skulle säga: *”Yxan är redan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden”* (Matt. 3:10). Vi ser från Bibeln att Johannes arbete bar frukt. Det var många som ödmjukt började fråga: vad skall vi göra för att vi inte skall kastas i den eviga elden?

Jag tror att också vi, var och en, ödmjukt bör ställa oss frågan. Vad är det i vår tid, i vår kyrka och i vår väckelserörelse som förkväver en väckelse? Är jag ett hinder för människors andliga uppvaknande? Varför sopas Bibelns klara ord om bättringens nödvändighet och helvetets verklighet ofta under mattan? Vi vet att det är den Helige Andes verk som åstadkommer väckelse. Men människan kan ändå motstå och förkväva väckelse.

Först och främst finner vi väckelsens broms i vår egen väckelserörelse. Det bör vi i ärlighetens namn erkänna. Vad som kommer an

på de goda frukter som Johannes väntade, så har vi, under de senaste årtiondena, sett en bekymmersam utveckling. I stor utsträckning har vi blivit söndagskristna. Vi lyssnar nog en timme eller två i veckan på predikningar, men under sex dagar i veckan livnar vi oss med allehanda världslighet som strömmar ut från dator- eller telefonskärmen. Mammon har fått ett stort rum i våra hjärtan. Bönehusfolket har till och med fördragsamhet med offentlig syndautövning. Må Herren hjälpa oss!

För det andra så har även vår folkkyrka också lyckats väl i att förkväva en väckelse. Genom att till exempel ensidigt framhålla dopets sakrament har man effektivt tystat budskapet om bättringen och nya födelsen. Längst går de teologer som begränsar nya födelsen enbart till dopet. På samma gång avvisar de tanken att det i evangeliepredikan finns nya födelsens kraft. Situationen i vårt land är ändå den, att de flesta kristna har fallit bort från dopets nåd. Efter fallet är därför nya födelsens upprepning nödvändig. Också Paulus måste skriva till församlingen i Galatien: *”Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder”* (Gal. 4:19).

För det tredje tystas väckelseropet genom påståendet att alla människor, eller åtminstone kyrkans medlemmar, till slut blir frälsta. En sådan lära går helt emot Bibelns lära. Jesus och hela Bibeln talar om förtappelsen, dit människor hamnar för otrons och syndens skull. Aposteln skriver: *”Ni skall veta att ingen otuktig eller oren eller girig skall ärva Kristi och Guds rike.”* (Ef. 5:5). Guds ord avkunnar en klar dom: den som lever i otukt och orenhet har förnekat sin tro, den som girigheten fått makt över, har förnekat sin tro. Människorna förnekar verkligen sin tro, oftast just genom sitt ogudaktiga liv. Mera sällan meddelar den som lämnar tron, muntligen, att man inte mera vill vara en troende.

I Johannes, denna ropande rösts förkunnelse, fanns även en annan sida. Han ropade inte enbart om väckelse och att avstå från syndalivet. Den dyrbaraste pärlan var denna: *”Se Guds lamm, som tar bort världens synd”* (Joh. 1:29). Bibelns mest centrala budskap koncentreras klart i denna mening. Det är fråga om synd och nåd! Gud, i sin kärlek, sände Frälsaren för oss syndare.

På vilket sätt skall vi då försöka befrämja väckelse? På vilket sätt borde Johannes Döparens arbete fortsätta i församlingarna? Den praktiska sidan av saken kom redan tidigare fram. Nämligen, att de som bekänner tron bör noggrant vandra i samklang med sin kallelse. Annars går det som Bibeln varnar: *”För er skall smädas Guds namn bland hedningarna”* (Rom. 2:24).

För det andra bör församlingen vara trogen den Herre som med sina sista ord har givit missionsbefallningen. Missionsbefallningen är skriven med lite olika ord i slutet av alla fyra evangelierna. Enligt Lukas lyder den: *”Och att omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk”* (Luk. 24:47). Enligt Johannes hör också dessa ord till missionsbefallningen: *”Som Fadern har sänt mig sänder jag er ... Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna...”* (Joh. 20:21-23). Må Gud giva oss sin hjälp och nåd i denna uppgift.

Jorma Pesämaa

Herren bevarar dig

Guds Fred alla barn och alla läsare!
Utanför mitt fönster tränger solstrålarna in och träffar en morgontrött jag. Det är något alldeles underbart med sommaren, tycker jag. Man ser Guds skapelse i så många färger att man inte ens kan räkna allt. Ibland talar Gud tydligt och klart och ibland viskar han och man får försöka höra lite extra noga. Livet då? Ibland bra och ibland riktigt dåligt. Och vår Gud som står mitt i allt och ser på.

Har du någonsin sett ett broderi underifrån, fullt med knutar? Man kan nästan undra vad det skall bli till. Det är ju lite så, att det som ser ut som en röra på baksidan, är något vackert på framsidan. Det kan vara hemskt att se på livet som en meningslös röra av knutar. Och livet känns ju också så ibland. Men Herren, vår Gud, Han har ju hand om nålen och tråden. Han håller på att brodera våra liv. Vi får be att Gud skall forma oss och inte något annat. För Gud, Han ser på varje steg i ditt liv som något alldeles fantastiskt vackert.

Psalm 121 ur Bibeln är en stor tröst och en styrka för oss Guds barn. Herren går framför dig, bakom dig, över dig, under dig och Han bor i dig.

*"Jag ser upp emot bergen:
varifrån skall jag få hjälp?
Hjälpen kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord.*

*Han låter inte din fot slinta,
han vakar ständigt över dina steg.
Han sover aldrig, han vakar ständigt,
han som beskyddar Israel.*

*Herren bevarar dig,
i hans skugga får du vandra,
han går vid din sida.
Solen skall inte skada dig om dagen,
inte månen om natten.*

*Herren bevarar dig från allt ont,
från allt som hotar ditt liv.
Herren skall bevara dig
i livets alla skiften,
nu och för evigt."*

(Psaltaren 121: 1-8 En vallfartssång.)

Guds beskydd och Guds välsignelse över er alla tills vi möts igen.

Ingrid Snellman

Gud och rättvisa

Fråga:

Kan en person som begått de värsta tänkbara synderna (t.ex. seriemord), men som senare verkligen ångrar sig och börjar tro på Jesus – kan en sådan person komma till himlen? Hur är det då med en person som aktivt förnekar kristendomen, men som i övrigt är en mycket god person – hamnar denna person i helvetet? Om det är på detta vis, då är väl domen orättvis – dvs om goda människor bestraffas i evighet medan mördare belönas? Om det inte är på detta vis, då frälses vi väl inte enbart genom tron?

Frågeställaren har ställt allvarliga men fina frågor! Domen har en allvarlig sida där det innebär att Gud ska döma människor. Men det är också viktigt att komma ihåg varför Gud dömer. På domens dag ska Gud förinta allt det som är ont, och ge oss ett evigt liv i evig frid och kärlek. Därför är också domen ett uttryck för Guds kärlek och helighet.

Vår utgångspunkt och frälsningen i Jesus Kristus

Frågeställaren lyfter fram frågan på vilka villkor Gud frälsar oss. Är det verkligen så att en seriemördare genom tron på Jesus Kristus kan få frälsning? Eller är det så att vi alla börjar från "rent bord", och får, efter de val vi gör i livet, belöning eller bestraffning på domens dag?

Utgångspunkten för oss människor är den som vi bekänner gemensamt i en av syndabekännelserna i gudstjänsten: *Vi bekänner inför*

dig, helige Gud, att vi är syndare ända från vår födelse. [...] Genom våra synder har vi förtjänat att bli evigt förkastade. (Gudstjänstboken på nätet)

I gudstjänsten bekänner vi för vår Skapare att vi är syndiga. Det betyder också att vår utgångspunkt som människor inte är neutral. Vi börjar inte från ett "rent bord". Guds ord säger följande om oss: Vi människor är skapade av Gud till att leva ett liv med honom (1 Mos 1:26-29, Ps 62:2). Men alla människor är syndare och saknar härligheten från Gud (1 Mos 3, Rom 3:9-20). Du och jag är tillsammans med seriemördaren syndens fångar och obenägna att ändra våra egna liv. Utgångspunkten för alla människor, och det finns inga undantag, är att vi behöver hjälp, annars går vi under på domens dag.

Frälsningen i Jesus Kristus erbjuds till varje människa. Ingen är utelämnad, inte ens

seriemördaren! "Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd" (1 Joh 1:7). Att komma till himlen är ingen belöning, åtminstone inte i den bemärkelse att vi gjort oss förtjänta av den. Frälsningen är en Guds gåva genom Jesus Kristus. Syndernas förlåtelse och det eviga livet ges av nåd. Du och jag, och seriemördaren, får sätta vår förtröstan på Jesus. Vi får komma med våra synder till Jesus och förtrösta på att Han låter oss gå fria på domens dag.

God och rättvis! Enligt vilken standard?

I frågan talas det också om en "mycket god person" och en "orättvis dom". Det tyder på att frågeställaren bedömer människor och Guds dom. Även om jag har viss förståelse för att man kan göra så, finns det problem med det. Jag tänker på den här frågan: enligt vilka standarder bedöms människan god och Guds dom orättvis?

Jobs bok visar på en viktig sak. Efter att Job kritiserat Herren för att ha gett honom oförtjänt lidande ger Herren honom svar: "Var var du när jag lade jordens grund?" (Job 38:4). Herrens svar visar att Job inte är i en sådan position, eller har ett sådant perspektiv på verkligheten, att han kan ifrågasätta eller bedöma Guds rättvisa. Det gäller också oss idag. Om vi människor definierar rättvisa och godhet, då är det möjligt att se Guds dom som orättvis. Men vi är skapade av Gud och är beroende av Honom som gett oss allt. Det betyder också att auktoriteten att bestämma vad som är gott och rättvist inte tillhör oss. Den tillhör endast Gud och Hans ord.

Richard Eklund

Risöhall bönehus

Då den Laestadianska väckelserörelsen kom till Larsmo kring år 1870, koncentrerades den till en början till de norra delarna av kommunen. I den mellersta delen av kommunen, närmare bestämt i Byggmästar, Sandvik och Slussnäs gårdsgrupper, fanns en del människor som anslöt sig till väckelserörelsen. Under den tiden fanns det inte någon egen samlingsplats utan man samlades i hemmen, läste Ordet och sjöng. Ibland hade man någon tillkallad predikant som höll möten över helgen. Viktor Östmans gård på Nybonda blev med tiden en samlingspunkt för ortens Laestadianer och där hölls ofta sammankomst.

Under 1950-talet började man diskutera om att skaffa sig ett eget bönehus där man skulle kunna samlas. En marskväll år 1958, i snöstorm, vid ett diskussionsmöte hemma hos Elis och Margit Östman, beslöt man att börja planera ett eget bönehus. Det invigdes på Kristi himmelfärdsdag år 1962. Föreningen är därmed yngst av LFF:s medlemsföreningar. Församlingen växte

hela tiden och i början på 1980-talet var huset för litet och man gjorde en tillbyggnad, den återinvigdes den 8 december 1985. Nu hade man ett stort samlingsrum som fyllde den tidens behov. Genom inflyttning samt genom att församlingen växte rätt kraftigt genom att många barn föddes så stod man 15 år senare inför faktum att bönehuset var för litet. Efter en tid av diskussion så beslöt församlingen att bygga ett nytt bönehus. Man hade köpt ett stort markområde som gränsade till det befintliga bönehuset och här byggdes det nya huset. I mars 2007 invigdes det nya bönehuset som har ca 500 sittplatser i salen samt ca 160 sittplatser vid borden i serveringsrummet.

Vi samlas varje söndag till sammankomst året om, och en gång i månaden har vi helgsammankomst med en kallad predikant. För att öka möjligheterna att träffas och umgås, så har vi börjat hålla, en gång i månaden, sammankomst på söndagskväll kl. 18.00 med servering efteråt. Vartannat år ordnar vi höstmöte i bönehuset under allhelgonahelgen.

Söndagsskolan är indelad i tre grupper, de äldsta barnen samlas till bibelundervisning på onsdagskvällarna, på söndagarna kl. 10.00 hålls söndagsskola med barnen från ca 4 års ålder och uppåt i den stora salen. De allra minsta barnen har samtidigt samling med dagklubbsinriktning i serveringsrummet. Församlingen ordar tillsammans med Larsmo församling tonårssamlingar på fredagskvällar. Församlingen är med i LFF:s ungdomsråd och ordnar ungdomssamlingar och annat program för ungdomarna.

Risöhall bönehusförening är med i LFF:s missionsarbete i Ryska Karelen. Vi har tre vänförsamlingar på Ladogas norra strand, nämligen Pitkäranta, Läskelä samt Sordavala. Dessa församlingar besöks regelbundet, 3 - 4 gånger i året, och de ryska vännerna har också besökt oss några gånger. Församlingen har en missionsgrupp som koordinerar verksamheten och två av församlingens medlemmar, Stig-Erik Enkvist och Sven Grankulla, vigdes i februari till prästdiakoner inom Ingermanlands evangelisk-lutherska kyrka.

Församlingen har fem egna predikanter: Per Svenfelt, Per-Ole Hjulfors, Stig-Erik Enkvist, Antero Heikkilä och Esa Rahja.

Församlingens verksamhet är helt tvåspråkig, alla tal tolkas till respektive språk, samt i samarbete med LFF, tolkas alla möten till engelska och sänds via Youtube. Alla möten streamas via Youtube och sparas.

All verksamhet bygger på Jesu befallning: *"Gå ut i hela världen och gör alla folk till mina lärjungar"*.

Välkommen till Risöhall bönehus!
Stig-Erik Enkvist

**Maja Fältros
och Lina Törnqvist**

Maja och Lina är två fina tjejer som blivit konfirmerade i sommar. De deltar i sammankomsten på söndagarna, är med på olika aktiviteter som ordnas, som tjejkvällar, bakningskvällar och paddlingsturer. De har också varit med på flera resor och gillar speciellt slalomresorna då man får vara åka slalom och umgås med andra kristna i samma ålder. De hoppas att resorna fortsätter att ordnas i framtiden.

Det är tryggt att ha en hemförsamling. I våras när man inte kunde samlas som vanligt saknade man speciellt gemenskapen, det var ju inte alls lika kul att lyssna hemifrån via Youtube, fastän det var och är välsignat att få ta del av Ordet på det sättet.

Det är härligt att få samlas till gudstjänst varje söndag, att få sjunga tillsammans och lyssna till Guds ord. Efter sammankomsten står vi oftast länge ute och pratar, ibland tills alla andra gått hem.

Varannan fredagskväll är det ett nöje att få vara på bibelsamtal. Det är fint att få samlas kring Bibeln, tror alla som är där uppskattar att det är både äldre och yngre med. Det är god stämning och alla frågor får ställas. Genom bibelsamtalen har vi också fått lära känna de äldre och predikanterna, tröskeln att prata med dem är låg vilket vi uppskattar. Efter att de äldre farit hem brukar vi yngre stanna kvar och då blir det intressanta diskussioner om

livet, oftast sittandes i aulan bland klädhängarna. Vaktmästarens ord: ”Ni stänger och släcker tå ni far” är välkända vid det här laget. Fredagkvällar som dessa låter kanske tråkiga för någon men det är det inte. Jag hoppas att bibelsamtalen fortsätter och att andra ungdomar/unga vuxna hittar dit.

Vänförsamlingarna som vi har i Karelen besöker vi några gånger per år. Dit har vi fått vara med några gånger. Det är uppskattade resor av både yngre och äldre. Det är fint att få vara en del av missionsarbetet och bra att ibland få lite perspektiv på livet. De här resorna stärker församlingsgemenskapen mycket och man lär sig uppskatta sin egen hemförsamling efteråt. Du som är ens lite intresserad, kom med nästa gång!

Evamaria, Jonas, Emilia och Robin

Jag har sedan barnsben fått möjligheten att delta i både söndagsskola och sammankomst i Risöhöll bönehus. Jag är ännu idag en trogen besökare av bönehuset även om jag flyttat till Jakobstad och pendeljobbar i Norge. Att Risöhöll bönehus har en Youtube-kanal är fantastiskt eftersom jag under jobbperioderna sällan har möjlighet att lyssna till sammankomsterna direkt när de sänds. Jag tycker att vi har en fantastisk gemenskap inom bönehuset och den saknar man ju naturligtvis när man är på jobb.

Utöver sammankomsterna är jag också en medlem i planeringsgruppen för fredagskvällarnas bibelsamtal. Bibelsamtalen

har varit välsignade stunder där vi samtidigt som vi diskuterat bibel, tro och livet fått stärka banden mellan församlingsmedlemmarna i alla åldersgrupper.

Jag har även fått delta i ett par välsignade resor till våra vänförsamlingar i Ryssland och varit hjälpledare på slalomresor till Ylläs, Levi och Hemavan med församlingens ungdomar. Ungdomsresorna som bjuder på fart, fläkt, skratt och gråt går att beskriva som roliga, underbara och givande. Att de är en klass för sig beror väl på att alla får fram sina barnsliga och lekfulla sidor och jag hoppas det blir flera resor framöver.

Sist men inte minst så är jag också bönehusets oskrivna reservspeaker för ungdomssamlingar, sångkvällar m.m. Jag brukar skämtsamt säga att när ingen annan har tid, lust eller möjlighet så blir det automatiskt jag som får axla den uppgiften. Lyckligtvis har vi på senare tid fått några andra duktiga unga killar som medverkat i denna uppgift. Jag vill passa på att uppmuntra alla unga och unga vuxna att både vilja och våga hjälpa till inom församlingarna. Det finns många uppgifter inom både bönehusföreningarna och lff som passar för både unga och äldre. Ingen kan göra allt men alla kan göra något. Förutom att det är intressant och bidrar till en bättre gemenskap så är det helt enkelt en ära att få tjäna i Guds rike!

Jonas Hjulfors

Fadern

- Den första trosartikeln - från den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsen

Vi tror på en enda Gud allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt synligt och osynligt.

Den Gud, vi som kristna tror på och som vi bekänner i trosbekännelsen är ingen operoslig kraft eller avlägsen gudsgestalt som vi inte kan veta något om. Gud är ingen allmän idé eller filosofisk slutsats. Nej, utan Gud framställs i Bibeln som en personlig och skapande Gud. Det kursiverade textstycket ovan brukar kallas för den första trosartikeln och Martin Luther skriver en förklaring till den första trosartikeln i katekesen. Denna förklaring innehåller fem huvudpunkter som är bra för oss att komma ihåg:

1. Gud har skapat mig.
2. Gud håller sin skapelse vid makt och håller mig vid liv.
3. Gud försörjer och bevarar mig.
4. Grunden till allt detta är Guds faderliga godhet.
5. För allt detta är jag skyldig att tjäna Gud av alla mina krafter och i alla mina dagar. Samt tacka och lova honom för allt detta.

Gud har skapat oss människor till sin avbild. Det betyder samtidigt att han har skapat oss till gemenskap med Honom. Gud framställs också i Bibeln som Fadern, en allsmäktig, helig och älskande Fader. Gud som Fader är den första personen i treenigheten i hans förhållande till Sonen och den helige Ande. I skriften Grunden ger Bo Giertz oss en kort minnesregel över treenighetens personer, där han skriver att Fadern är Gud över oss i himlen, Sonen är Gud ibland oss på jorden och

den helige Ande är Gud i sin kyrka och i våra hjärtan.

Jesus lär oss senare att be Fader vår. Tänk vad stort att vi kan kalla Gud för ”Fader”. Gud är Fadern i åtminstone två olika bemärkelser; Fader eftersom han har en son, nämligen Jesus Kristus och Fader eftersom vi människor genom tron blir Guds söner och döttrar, Guds barn. När nya testamentet beskriver den troendes förhållande till Fadern används två olika begrepp; För det första att vi adopteras, får barnskap hos Gud (se Rom. 8:17 och Gal. 4:5). För det andra att vi föds till Guds barn (se Joh. 3:3-7 och 1 Joh. 3:9). Därtill kan man ännu prata om Gud som Fadern när det gäller hans förhållande till skapelsen. Han är den som ligger bakom allt, himmel och jord, solen, naturen, djuren, växterna och oss människor. Som Gud Fadern och skapare vill han ha en relation till sin skapelse. Han upprätthåller skapelsen liksom det står i Matt. 5:45; ”... för han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga”.

Gud vill bli allas vår himmelske Fader, han vill bevisa oss sin kärlek nu och i all evighet. Fadern bevisar sin kärlek till oss människor genom att han låter sin egen Son, Jesus Kristus gå i döden i vårt ställe och genom att han sedan uppväcker honom från döden. När vi tror på Jesus Kristus och tar emot frälsningen får vi bli Gud Faderns älskade barn. Att vi människor får bli Guds barn är det största som kan hända oss. Det är det som är livets mening.

Herman Mård

RADIO LFF

<https://www.lff.fi/radio-lff/>

Radio LFF har blivit grundat för att befrämja evangeliet – glädjebudskap om återlösning för hela människosläktets synder på Golgata kors. Det är därför vi finns. Radiokanalen vill betrakta Guds ords lag och evangelium med glädje och med allvar genom mötestal, andakter, tröstande och uppmanande ord samt genom undervisningsserier på svenska, finska och även ibland på engelska. Vi vill också bjuda inblickar i vår tids aktuella ärenden genom intervjuer, diskussioner och undervisningar.

Radio LFF:s redaktion består av redaktionsrådet, av LFF:s media-team samt bönehusen. Media-teamet är ansvarigt för att det finns programutsändningar under vardagarna. Varje bönehus sänder program i sin tur från sina bönehus under veckosluten. Redaktionsrådet och tekniska gruppen är viktiga för att arbetet skall lyckas rent tekniskt och att det skall finnas en länk till varje bönehus.

Barn och ungdomar är viktiga. Därför har vi också planer på redaktionen för program för barn- och ungdomar. Vi efterlyser intresserade redaktörer. Om du har intresse ta gärna kontakt med undertecknad eller Media-teamet.

Musiken är en viktig del i våra sändningar. Gud har skapat musiken och i himlen kommer vi att få höra så fin musik som vi aldrig kan få här på jorden. Ända vill vi försöka vårt bästa inom detta område också genom att ge våra gåvor i Herres bruk. I bönehusen finns de som kan spela olika instrument och sjunga för att sprida evangelium till Guds ära.

Hör av er till oss i Media-teamet, så hittar vi lösningar hur var och en kan tjäna Guds rike genom radion.

Vesa Pöyhtäri
Radio LFF

Stödgrupp

Behöver vi tala om sexuella övergrepp?

Hösten 2018 hölls föreläsningar av två inbjudna kvinnor från USA gällande sexuella övergrepp mot barn. Carmelle Helmes och Stephanie Lang har lång erfarenhet av att arbeta med personer som utsatts för övergrepp. De berättade om hur övergrepp kan ske och hur traumatiskt det är för ett barn att bli utsatt. Ingen vet i vilken utsträckning övergrepp sker, men nog att det sker i såväl kristna som ickekristna familjer oberoende av socioekonomisk ställning och kultur.

Vi behöver skydda våra barn och lära dem om kroppens integritet, vilken beröring som är okej och vikten av att kunna säga nej när det inte känns okej. Vi behöver också hjälpa dem som hunnit bli vuxna och bär med sig djupa, obearbetade sår.

Stödgrupp för kvinnor

Inom LFF:s familjearbete ordnades hösten 2019 en stödgrupp för kvinnor som utsatts för sexuella övergrepp. Gruppen samlades under vår- och höstterminen ca var tredje vecka och avslutades i juni 2020.

”Att få höra någon säga: ’Jag vet precis vad du menar’ betyder så mycket”. Det är en sorts tröst när jag ser att jag inte är ensam”. Så uttryckte sig någon av deltagarna i gruppen.

Nu inbjuder vi dig som har blivit utsatt för sexuella övergrepp till en stödgrupp som startar i september 2020. Inbjudan gäller kvinnor i alla åldrar. Syftet är att kunna samtala om det svåra i en trygg miljö och tillsammans med andra hitta vägen framåt. Gruppen är konfidentiell och alla deltagare har tystnadsplikt.

Närmare uppgifter, tid och plats, ges vid anmälan till:

Gerd Snellman, tel. 0503700365,
gerd@oles.fi

Isabella Sund, tel. 0404196044,
isabella.sund@multi.fi

Familjedirektionen utreder som bäst möjligheter att också starta en stödgrupp för män som har utsatts för sexuella övergrepp.

“Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, barmhärtighetens Fader och all trösts Gud.

Han som tröstar oss i all vår nöd, så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud.”

(2 Kor. 1:3-4)

Oscar Nordlings dröm

Oscar Nordling berättar att han tvivlade på sin kallelse i början. Han var bjuden att börja resa utanför hemförsamlingen, men var mycket osäker. Nordling berättar hur Gud stärkte honom.

Jag fick om natten uppleva följande: Jag var på ett främmande ställe, jag kan inte säga var. I drömmen kom jag gående till ett stort fält, så stort att jag inte kunde uppskatta arealen. Det var ett fält som var plöjt, harvat och dikat. Allt var slätt och brukat. Solen sken och det hade nyss regnat. Det var varmt och löven i träden var som i ”mössöron tiden”. På tre sidor av fältet var det lövskog och på den fjärde, södra sidan mörk barrskog. Jag stod och betraktade fältet och tänkte, o, så vackert fält. Om man skulle äga ett sådant fält. Då uppenbarade sig en man i vit rock som kom till mig och sade: ”du har fått i uppdrag att så detta fält”. Jag sade: det kan ju inte vara möjligt, jag har ju inte utsäde så att det räcker för Höjfors torpet. Hur skulle jag kunna tänka mig att beså detta fält. ”Du har fått i uppdrag att så detta fält, kom med så går vi in hit.” Där var en stor sädesbod. Han öppnade dörren och vi gick in i sädesboden. Den var alldeles tom, rensopad. Och jag såg hur en

ränna gick mitt genom boden ända upp till himmelen. Och bredvid rännan fanns ett litet fönster. Jag tittade på denna ränna och på fönstret. Där sitter en annan vitklädd man bredvid rännan och håller handen vid en lucka. Mannen öppnar luckan och säden rinner ned så att jag blev stående i säden och den räckte ända upp till knäna. Mannen som var med mig stod också där. Och det var en så vacker och ren säd, man såg inte ett halmstrå eller någonting annat. Då säger mannen som öppnade luckan: ”Den här säden skall du så i detta fält. Och denna säd är betad i Jesu blod. Du får inte själv mäta, det är jag som mäter säden åt dig. Du sår så mycket som jag mäter.” Så gick vi ut, den första mannen och jag och han upprepade det som sagts och visade på fältet. Då sade jag att jag har ett så dåligt hjärta så jag fruktar att jag inte orkar om jag skall börja arbeta så hårt. Han tog liksom en apparat ur fickan och lyssnade på mitt hjärta och sade: ”Ditt hjärta håller tills...” han sa årtalet

och hur gammal jag skulle bli. Allt annat i synen fick jag behålla men tiden tog han med sig. Han försvann då ur min åsyn. Fast jag hörde årtalet så kan jag inte ange det. Detta har jag betraktat som avgörande. Jag har inte vågat neka. När jag berättade om denna syn för Emil Witsjö så sa han: ”det här behöver ingen förklaring, du vet vad du har att göra”. Så blev det att åka till Källby och nyfikenheten var i folk så det var inte bara stuga full utan hela gården.

-Vad anser du vara det viktigaste för en Guds ords förkunnare?

Det är en allvarlig fråga och den behöver allvarligen besvaras. Först och främst måste en predikant ha bibelkunskap. Men det är inte nog med detta. Det finns de som har bibelkunskap men som saknar kunskap om nådaordningen. Om man med den bibelkunskap man har kan redogöra för rättfärdiggörelseläran, den största och viktigaste artikeln, och den blir klart framställd, då följer sedan helgelseläran utifrån detta. Helgelsen skall ju följa efter rättfärdiggörelsen. Men om man börjar med helgelsen och förbigår rättfärdiggörelseläran så blir det en gärningskristendom.

-Vad säger du om yttre förutsättningar såsom språk och sätt och uppträdande?

Allt är ju väsentliga saker. En som skall framträda inför allmänheten skall vara snyggt klädd. För mycket till ena eller andra sidan är fel.

-Hur lång ska en predikan vara?

När jag började predika så var det ju ingen predikan om den inte räckte minst 1½ timme. Men nu är det ju nog bäst om den är bara en halv timme. Fast jag är gammal så håller jag för att en lång predikan gör mer skada än nytta. Den tröttnar ut folk så att det inte blir någon behållning fast predikan skulle ha varit bra.

-Råd till dem som ska fortsätta arbetet?

Något annat råd kan jag inte ge än att det gäller att hålla sig tätt till Guds ord. Rannsaka och åter rannsaka. Och det är också viktigt att rannsaka Luthers skrifter. Jag har också givit offentligt i mina predikningar råd åt dem som är intresserade att beställa bekännelseskriteriana. Jag tycker om dem.

-Vad tycker du att vi skulle behöva bäst i vår väckelserörelse?

Det som skulle behövas är att få samtalsmöten åter igång. Så att de uppväxande skarorna skulle komma djupare in i kristendomen. Ungdomsproblemet finns där och någonting borde göras. Nu är de som får utan herde. Jag skulle önska att få till stånd samtalsmöten på lördagskvällarna. Få är de som läser Guds ord. En del fäster sig för hårt vid enskilda predikanter, och det tycker jag inte om. Jag vill inte ha någon grupp, jag vill inte ta det ansvaret. Utan i den mån jag kan och med den gåva jag har, vill jag samla åt den gode herden. Och fästa åhörarna vid honom, de skall inte fästas vid predikanten.

-Det är säkert riktigt, ty predikanterna växlar och försvinner, men Jesus Kristus är densamme i går, i dag så och i evighet.

E. Wentin

Oscar Nordling föddes 1895 och var predikant i Esse. Intervjun publicerades i Sions Missionstidning året 1972, nr. 1-5, upptecknat av E. Wentin. Förkortad för SM 2020 av redaktionen.

MISSIONSMAGASINET FLYTTAR

Missionsmagasinet flyttar i mitten av september till Nymotors tidigare utrymnen på Vagnsmakarevägen i Jakobstad.

Vi får större och mer ändamålsenliga utrymnen och planerar också att utöka öppethållningstiderna något.

I samband med flytten behövs hjälp av många händer med montering av hyllor, sortering, bärande mm.

Även efter flytten behöver vi mera personal som hjälper till så att vi kan hålla öppet och få inkomster till Lff:s missionsverksamhet.

Anmäl er till
Torvald Hjulfors, tel. 0505913557,
Krister Mård tel. 0505598884 eller
Ylva Lassfolk Sundqvist tel. 0505467110.

Varmt välkomna med i gemenskapen!

Helgsammankomster som sänds via Radio LFF

HÖSTEN 2020

- 5.9. Risöhall
- 12.9. Näs höstmöte
- 19.9. Bosund
- 26.9. Jakobstad
- 3.10. Närvilä
- 10.10. Punsar höstmöte
- 17.10. Källby
- 24.10. Karleby höstmöte
- 31.10. Lepplax?(Ingen annan har sammankomst)
- 7.11. Farsdag
- 14.11. Risöhall
- 21.11. Näs
- 28.11. Närvilä
- 5.12. Källby

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

LFF Media (Radio och Internet)

Radio LFF, 98,0 ([Internet-Radio](#)) schema: Ändringar på programmet kan förekomma.

RADIO SCHEMA UNDER CORONA-TIDEN							
Kl.	Måndag	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lördag	Söndag
6.30	Ord för dagen, Bibelläsning	Ord för dagen, Bibelläsning	Ord för dagen, Bibelläsning	Mannaa Jumalan lapsille, Bibelläsning	Ord för dagen, Bibelläsning		
7.30	Repris – Ord för dagen	Repris – Ord för dagen	Repris – Ord för dagen	Repris – Mannaa Jumalan lapsille	Repris – Ord för dagen		
8.00			Repris -Engelska t.				
9.30		Morgonandakt			Morgonandakt – repris (tisd)	10.00 Repris – Undervisning Ti 11.00 Repris – Undervisning Onsd	
10.00		Aamuhartaus			Aamuhartaus – uusinta (tisd)		
13.00	Lunchprogram	Lunchprogram	Lunchprogram	Lounasohjelma	Podcast-utbud		
14.00	Vi läser Bibeln	Vi läser Bibeln	Vi läser Bibeln	Vi läser Bibeln	Vi läser Bibeln		
14.00/ 15.00			Vi läser kristen litteratur	14.30 Raamattu kannesta kanteen			14/15 Helgsammankomst
18.00	Repris – veckoslutens sammankomst.	Undervisning	Undervisning	18.00 Svensk andakt 18.30 Suomenkielinen hartaus	Ungdomar...		18.00/19.00 Helgsammankomst
19.00	Förbönsstund (Redaktörer söks!)	repris - Lunchprogram	Repris – Förbönsstund	Uusinta - Lounasohjelma	Ungdomar...	Helgsammankomst	
20.00	Repris - Lunchprogram	Repris – Vi läser Bibeln	Repris - Lunchprogram -	Repris – Raamattu kannesta kanteen			
21.00	Repris – Vi läser Bibeln	Engelska timmen	Repris – Vi läser kristen litteratur				

*Han som ger såningsmannen säd
till att så och bröd till att äta,
han ska ge er utsäde och mångdubbla det
och låta er rättfärdighet ge god skörd.
(2 Kor. 9:10)*